

Полотнянко Оксана Володимирівна,
студентка напряму підготовки 6.030601 «Менеджмент»
економічного факультету Подільського державного
аграрно-технічного університету,
м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: д.е.н., професор Чикуркова А. Д.

УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЦТВОМ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

Сучасний розвиток аграрної сфери національної економіки в умовах членства України в СОТ вимагає змін в організації виробництва на національному і міжнародному рівнях, що є основою для активного формування нового типу економічних відносин між економічними суб'єктами, а також організації нових механізмів сталого розвитку аграрних галузей, зокрема тваринництва в сільськогосподарських підприємствах, реалізації їх економічних інтересів.

Актуальність теми дослідження визначається ситуацією, що склалася в результаті проведення економічної реформи і лібералізації цін в агропромисловому комплексі країни, яка вимагає ретельного аналізу в першу чергу в первинній ланці економіко - господарської діяльності - сільськогосподарському підприємстві [3, с. 24].

Одним з пріоритетних напрямів перебудови управління агропромисловим комплексом, особливо на рівні підприємств, асоціацій та інших господарських об'єднань є вироблення основних теоретичних і методологічних позицій з використанням менеджменту в практиці. Це не механічний процес перенесення досвіду країн з розвинутою ринковою економікою, а творчий пошук нових рішень.

Особливості як аграрного менеджменту, так і управління виробництвом продукції тваринництва, повинні творчо застосовуватися керівниками та підприємцями в сучасних умовах господарювання, оскільки їх врахування та використання є необхідною передумовою ефективного ведення аграрного виробництва. Саме такий підхід дасть змогу уникнути помилок і надмірних витрат, пов'язаних з реконструкцією агропромислового комплексу[4, с. 87].

Сучасне виробництво продукції тваринництва країни загалом перебуває в глибокій кризі. Значно скоротилося поголів'я тварин, що призвело до зниження рівня забезпечення населення продуктами харчування. Тому на сучасному етапі гостро постала проблема нарощування обсягів виробництва продукції тваринництва, підвищення її економічної ефективності та зміцнення позицій товаровиробників на продовольчому ринку. Відродження тваринництва, його стабілізація та розширене відтворення повинні набути масового характеру. Цьому має передувати організаційна робота по досягненню високого рівня спеціалізації галузі і продуктивності тварин, впровадження інноваційних процесів. Механізм регулювання сталого розвитку тваринництва і підтримки підприємств сільського господарства має сприяти формуванню адаптивної поведінки сільськогосподарського товаровиробника. Він повинен бути орієнтований на вирішення як мінімум двох основних завдань: постійне нарощування конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств та системне забезпечення продовольчої безпеки країни[1, с. 125].

Нинішня ситуація в галузі характеризується не просто зменшенням поголів'я, а невідновними втратами відтворювальної його частини – маточного поголів'я. Досягти

позитивних зрушень у розвитку і раціональному функціонуванні галузі тваринництва на подальшу перспективу неможливо без радикальної комплексної державної програми, що повинна враховувати стратегію і тактику організації галузі в сучасних умовах глобальної економіки.

У зв'язку з цим слід розробити ефективну програму розвитку і функціонування галузі тваринництва на перспективу в Україні. При обґрунтуванні перспектив розвитку тваринництва важливо врахувати такі чинники як природно-економічні особливості території, рівень і напрями спеціалізації та концентрації виробництва, розвиток і перспективи інтеграційних зв'язків у тваринницькому підкомплексі, заходи державної підтримки виробництва продукції, зовнішня, передусім експортна, політика на його ринку. Ефективність функціонування галузі тваринництва повинна постійно зростати, підвищуючи її конкурентоспроможність[5, с. 232].

Отже, головним напрямом підвищення ефективності управління виробництвом продукції тваринництва в аграрних підприємствах є: інтенсифікація виробництва; розвиток комплексної механізації й автоматизації виробничих процесів; доступність позикових коштів для розвитку матеріально-технічної бази; використання інвестиційно-інноваційного потенціалу, що допоможе збільшити обсяги виробництва продукції, і, в свою чергу, скоротити собівартість виробництва 1 ц продукції та збільшити прибуток, ефективне використання якого в подальшому забезпечить високий рівень конкурентоспроможності підприємства у галузі, зміцнення його економічного становища [2, с. 204].

Список використаних джерел

1. Амбросов В.Я. Ефективність оптимізації інтенсивного кормовиробництва / В.Я. Амбросов // Вісник ХНУТСГ. Вип. 63. – Харків. : ХНУТСГ, 2006. – С. 8-19.
2. Аранчій В.І. Сучасний стан м'ясопродуктового підкомплексу та перспективи його розвитку / В.І. Аранчій // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2010. – №1. – С. 134-138.
3. Масель-Веселяк В.Я. Розвиток м'ясопродуктового підкомплексу України / В.Я. Масель-Веселяк, О.В. Мазуренко / [Під наук. ред. акад. УААН П.Т. Саблука] – К.: ННЦ ІАЕ, 2004. – 198 с.
4. Топіха І.Н. Ринок продукції тваринництва: проблеми залишаються / І.Н. Топіха // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – Миколаїв, 2006. – Вип. 2. – С. 16-19.
5. Ярошенко С.П. Резерви підвищення конкурентоспроможності м'ясного підкомплексу України: теоретичні, методологічні, практичні аспекти / С.П. Ярошенко. – Суми: Козацький вал, 1998. – 251 с.